

BÁCSMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., fél évre 6 korona
negyed évre 3 kor.

POLITIKAI NAPILAP
MEGJELENIK NAPONKINT REGGEL, KIVÉVE HÉTFŐN.

Szerkesztőség és kladóhivatal
KLADÉK és HAMBURGER könyvnyomdája
Batthyány-utca 5. sz.

Az érettségi vizsgálatról.

A hétköznapi élet homokóráján ismét egy év pergett alá s az élet rohanó útján néha visszagondolunk arra a torturára, amit fiatal korunkban, a mumussá felfújt érettségivel való rettegetés miatt át kellett szenvednünk. Komoly emberfővel és higgadt megfontolással szükségesnek látjuk, hogy a német tanítási rendszernek ezt az elavult és minden komoly gondolkodó által elítélt abszurdumát végrevala hára kiküszöböljük, vagy legalább okszerűen reformáljuk.

A nálunk divó — kétségtelenül régi német mintákra épült — vizsgamódszernek jellemvonásai, kétséges előnyei és elvitázhatatlan hátrányai sokszorozódva jegecesednek ki a vizsgák vizsgáján, az ugynevezett érettségi vizsgálatnál.

A diákság körében tudvalevőleg kegyetlen híre van ennek az érettségi vizsgának. A diákfantázia valóságos mumusként emlegeti ezt a vizsgálatot, amelyen főigazgatók, miniszteri biztosok jelennek meg a diákság nem kis rémületére. Már hónapokkal megelőzőleg a diák-hagyományok és számos esetben maguk a tanárok vállalva riasztgatják az érettségi felé közeledő tanulókat, akiknek idegeit kétségtelenül ingerlik ezek a riasztgatások úgy, hogy még az erősebb idegzetű tanulók is szinte eltikkadt idegekkel és rettegetve épnek az érettségi vizsgálatra.

Az általunk is paedagogiai mintaállamnak elismert oroszországban éppen azért kezdenek már lemondani róla. A német paedagogusok meggyőződtek arról, hogy az intelligenciális pályákon levők idegessége jobbra az ilyen érettségire készülődéssel kezdődik. Szinte mondhatni, hogy az intelligencia idegességének alapjait gyakran az érettségi

vizsga veti meg. Ami utóvégre nem is csoda. Az érettségivel 7—8 esztendő tanulmányait akarnák összefoglalni. Ez ugyan magában már lehetetlen és csak külsőleg foglalhatni össze pár hónap alatt hét-nyolc évi tanítás eredményét. Elvégre is ha a hét-nyolc év nem veszett haszontalanul, akkor ezen évek nevelési és tanítási eredményének élnie kell a tanulók intelligenciájában. Ha nem élne benne, akkor hiábavaló az érettségi, mert a pár havi összefoglalással amugy se táplálódik az intelligencia, hanem pusztulnak vele az idegerők.

Mennyivel üdvösebb ennél a francia rendszer, amelylyel már a németek is kezdenek megbarátkozni.

A francia középiskolákban nincsen érettségi vizsgálat. Az utolsó osztályt éppen úgy fejezi be a diák, mint az előbbieket. Se több, se kevesebb, mint más esztendőben.

Ha aztán a diák egyetemre akar jutni, fölvételre jelentkezik az egyetemi hatóságnál, megjelöli a fakultást, amelyre pályázik s akkor az egyetemen vizsgálják meg, bir-e egészen kellő intelligenciával, illetőleg előzetes képzettséggel, hogy a fakultásba beléphessen.

Nem tankönyvek adatait fagatják ki ott a diáktól, hanem általános előképzettséget és intelligenciát vizsgálnak. Erre a vizsgálatra nem kell készülnie a hallgatónak, nem is tud rá készülni. Viszont a felvételt (baccalaureatust) megadó egyetemi tanárok általános szempontokból bírálhatják meg a jelentkezőket és nem teszi őket elfogulttá a diák középiskolai karrierje.

Persze ehhez a francia eredetű érettségire arra való cenzorok kellenének az egyetemre. A cenzorokat is nevelni kell. A régi porosz rendszerről egy csapással nem lehet áttérni a

francia rendszerre, melyet a modern német írók sok új eszmével gazdagítottak. De az irányeszmét mi is bizvást befogadhatnánk, sőt be kell fogadnunk. Az eszmeáramlat, mely az érettségi ellen Németországban támadt, elküldi hozzánk is hullámain. Akkor majd megindulunk mi is. S ha a paedagogusok makacskodnak, szemben fogják magukat találni az orvosokkal, a modern paedagogiának a legjelesebb tanácsadóival és harcosaival, majd minden elfogulalan okos emberrel, kik siettetni fogják az érettségi vizsgálatok eltörlését, mert lassankint meg fog győződni mindenki arról, hogy a mostani vizsgarendszer nemcsak célszerűtlen, hanem határozottan káros is.

Knaute Reső.

A tanítónképzőintézet növendékeinek kirándulása.

(Sz. E.) Hazánk fővárosába Budapestre tettek a szabadkai áll. tanítónképző intézet növendékei tanulmány keretében kirándulást — Mindazt a mit rövid 3 nap alatt tapasztaltam megkísérlem leírni, hogy összpontosítva láthassam a csodás benyomások sorozatát, hogy életem keresztül mindenkor élénken visszagondolhassak az eltöltött 3 nap nagyszerűségeire.

23-án hajnali 5 órakor volt az indulás, izgatott, örömtől kipirult leányarcok várják a beszállást jelző füttyöt, mi nem is késik sokáig. Vidáman, élénken társalognak helyezkedünk el a számunkra külön fenntartott kocsikban és a vonat megindul lassan pöffkélve, ki a szabadba a szép zöld természetbe. Egymásután tűnnek el a még ismerős helyek, sorba hagyjuk el az állomások tömegét, gyönyörrel szemlélve a bájos tavaszi képet a pompájában ragyogó színes, virágos mezők és rétek végtelen terjedelmét; a mező virágai oly bizalmasan integetnek felénk, a piros pipacs, a kék buza virág, a sárga kikirics oly fenséges harmóniában tetszelegnek oly szép, olyan csodás az egész természet. — Egyik nagyobb állomásnál pompásan reggeliztünk, élénk

terefere, vig dalolás közben költöttük el a jó elemözsiákat és a vonat robogott tovább mindig közelebb, közelebb a fővároshoz, a hatalmas házak labirintjei közé.

Tíz órakor megérkeztünk a budapesti keleti pályaudvar üvegfedetű állomására. Künn vártak bennünket Dr. Weszelyné Balajthy Ilona úrnagyassága, ki végtelen finom, szeretetteljes fogadásával bearanyozta sziveinket, Dr. Weszely Ödön ismert fővárosi tanár ur és a turista egyesület titkára Hiltig Lajos főgymnasiumi tanár ur, kiről — már itt meg kell hogy jegyezzem — a legmélyebb hálával beszélhetek csak: 3 napi fenntartózkodásunk alatt állandó vezetője és fáradhatatlan kísérője volt a 42 tagból álló leánycsoportnak. Katonásan sorakozva megindult a menet a Kerepesi úton lévő „Orient“ szállodába, hol csomagjainktól megszabadulva, nyomban utra keltünk a nemzeti múzeum felé.

A növendékek zöme sohasem volt még Pesten és a bámulat, a zajos tetszés mindenütt élénken nyilvánult, a mesés házak, a gyönyörű középületek, a mesteri szobrok szemlélésekor a nyüzsgő embertömeg, az állandó és hatalmas zaj szinte elszibasztotta különben is fáradt idegeinket. A nemzeti múzeum kertjében megtekintettük közelebbről Arany János hatalmas szobrát, önkénytelenül imát küldve Istenhez a nagy költő élethű mása előtt. A múzeum rege-szerű kincsei között a bámulat egyre fokozottabb mértékben hallatszott, a képteremben meg épen extázisba jött az ész, a szív s az egész valónk. Micsoda isteni remekművek, mily leírhatatlan művészet egybehalmozva e helyen; különös áhitattal szemléltük Doboki Mihály és hitvese, Szent Madonna, a Tetemrehívás, a busuló bojtár c. festményeket, alig tudtunk megválni tőlük. A múzeumban meglehetősen hosszú időt töltöttünk, úgy, hogy innen egyenesen az Eszterházy-utcában levő „Tisztviselők otthona“ éttermébe vonultunk ebédelni, hol egy diszes hosszú asztal mellett a tanárnők és tanárok társaságában helyet foglalt a kék ruhás sereg, kitűnő étvágygyal látva a dicséretesen jól elkészített ebédhez. 1/2 2 órakor kis ideig tartó pihenés után utra keltünk, Budára a kir. várpalota megtekintésére. A hatalmas lánchidon keresztül menve, erősen zuhogó esőben a siklón felcsusszantunk a hegyre, és megindultunk a vár felé. Egy osztrák terem őr (ki szegény nem igen van tisztába a magyar stílisz-

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatos szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, ugymint idült bronchitis, szamarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánltatik.

Emeli az étvágyat és a testhelyet, eltávolítja a köhögést és a köpetet és éjjeli izzadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban 4. — kor-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alatt cizéggel legyen ellátva:

F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc.)

tikával) készséggel magyarázta a termeket, melyek közül különösen a trón és a táncterem nagyszerűsége lepett meg bennünket, itt igazán szólva még a szánkat is eltátottuk. Az a mesés izléssel párosult fenséges művészet és pompa, a mely reánk laikusokra oly lebilincselőleg hatott, örökké feledhetetlen képet hagyott lelkünkben; képzeletünkben csak a menyországi lehet ennél tündérszerűbb látvány. A palotát elhagyva, felmentünk a halászbástyára, honnan Pestet láthattuk teljes terjedelmében, impozánsan húzódik végig a Duna jobb partján a hatalmas kőfészek és most már nem tudtuk megmondani, mi szebb, Budáról nézni Pestet, vagy megfordítva? A halászbástyáról Mátyás templomába mentünk, hol nagy és mély megilletődéssel szemléltük Erzsébet királyné által tervezett képkertet, meghatóttan rebegtünk lelki üdvéért egy szent imát. Levezettek bennünket a családi sírboltba is, hol József főherceg családjának elhunyt tagjai nyugosznak örök álmukat, László főherceg koporsója felett teljes halotti nagyságban lemintázott szobor fekszik. Szegény Klotild főhercegnő sok gyászos órát tölt el e helyen. E szomorú sötétségből felmentünk ismét a ragyogó világosságba, a nap sugarai ekkor már májusi szépségben tündököltek, lelkünk ezen felvidulva, vidám galopp lépésben indultunk uzsonnához, honnan 1 órai pihenés után ugyancsak a siklón lejtöttünk a lánchidon keresztül Pestre, egyenesen az Operába.

Itt Isteni élvezetben volt részünk. Erdőy Ernő fővárosi zenetanár ur közbenjárása folytán kitűnő helyhez jutottunk, úgy hogy az Opera mesés freskóit, mint az előadást nagyszerűen élvezhettük. Verdi édes, bájos zenéjű operáját, az „Alarcos bál“-t hallottuk. Vasques grófnő ezüstcsengésű hangja és Prevost tenorja valósággal megbűvölte sziveinket. A vacsora izletes volta és az egész napi látottak élénk benyomásai alatt tértünk pihenőre, boldogan tekintve a következő nap elé, mely szintén fényesnek ígérkezett.

Feltevésünkben nem is csalódtunk, mert bár a délelőtti folyamán igen szomorú és fájdalmas helyen, a vakok intézetében voltunk, annál vidámabb és örömteljesebb volt az ebéd, künn a városliget lombos fái alatt és a délután a Margit-szigeten helyesebben a tündérszigeten. — A »Kéményseprő«-ház címzett vendéglőben jól megebédelve, a szép-művészeti muzeum most épülő, de csaknem már elkészült termeiben gyönyörködtünk, honnan az állatkert színhelyére mentünk, hol mintegy félóránig nézegettük az érdekesnél érdekesebb állatokat, amikor azután omnibuszra ülve, a Margit-hídon keresztül a Margit-szigetre tartottunk, hol az alsó vendéglőben rögtön kitűnő habos kávé mellől a katomazene hangjai mellett képes-lapokat küldözgettünk a világnak mindnégy sarka felé... Elsétáltunk a romokhoz, a vizeséshez, a sziget felső részeiben bolyongtunk és úgy éreztük, mintha ez a föld, melyen járunk, egyenesen a menyországból volna kiszakítva, a jó emberek gyönyörűségére. Istenem, milyen csodás szép hely az! Fájó szívvel bár, de hajóra kellett szállnunk, de mintha kedves vezetők előre tudták volna azt, mely nehezen fogunk megválni a tündérszigettől, kárpótlásul a Dunán hajón jöttünk vissza, aminek kellemessége teljes mértékben megfelelt az otthagyt, illet e magunkkal hozott benyomásoknak. Az eskü-téri

hídon mentünk a hajón, miközben valósággal megbabonázva merült el szemünk a budai rész szemlélésében. A Gellérthegy a szoborral és a magas citadella, a várpalota impozáns külsejével, a távolban kéklő hegyek, az egymás után kinyuló öt hid, mind megannyi tárgya csodálkozásunknak, emelte e természeti pompát; a balzsamos májusi levegő, oly csendes, derült, tiszta idő volt, mintha a jó Isten is kedvezni akart volna a szabadkai prepáknak.

Este az Uránia színház volt látogatásunk tárgya, hol az orosz-japán háború vonult el nagyrészt mozgó fényképben szemünk előtt, a nélkülözhetetlen zene kíséretében: mindenestre bámulatot keltett bennünk a tudomány ily magas fejlődése, mely egyszerű fényképek után élethűséget tud produkálni. — Ime ezzel a második nap is véget ért.

Másnap korán talpra ugorva folytattuk a programot, sajnos az utolsó napit. Reggeli után a központi vásárcsarnokba indultunk, természetesen nem vásárlási, hanem kíváncsisági érdekből. A kofanénik természetesen tettek megjegyzéseket számos voltunk miatt, az egyik meg éppen elszólta magát: »hogy hát, na hiszen épen jókor gyűttek ezek a jányok, meg hozzá nem is vásárnak semmit se.« Ez azonban nem zavart meg bennünket abban, hogy a lehetőség gyorsan, de alaposan végigtekintsük a csarnokot. A virágpiacot már sokkal szívélyesebb fogadtatásban részesültünk; az elárúsítók ugyanis buzavirág csokrokkal kedveskedtek, a mit mi nekik igazán nem fogunk elfelejteni — sohasem. Innen villamos kocsin az országházba indultunk, ahol ugyan a politika csinálói szemtől szembe nem láthattuk, mert az ülés tartama alatt benne maradni nem engedtek, mivel ekkora sereg lánytól úgy látszik, megijedtek. De azért mégis végig mutogatták a márvány és bársonytermek egész sorozatát, a főlépcsőt, a meseszerű freskókat stb. Atellenben a kuria épületét tekintettük meg, mely ugy fekvésénél, architektúrájánál és belső imponáló építészeti stíljé miatt is bámulatra ragadott. A Szabadságtér rendezett parkjával, hatalmas új és secessiósi palotáival, a tőzsde épülete a magyar-osztrák bank hatalmas palotája megkapóan szép képet nyujtanak, úgy, hogy ez egyike azoknak, melyek ránk legmélyebb benyomást gyakoroltak. Kertész Tódor csarnokait végig kotorászva az Andrásy-ut felé tartottunk, lévén az utolsó ebéd Drechslernél, a mivel már eleget is mondtam. Egy separéban fenn az emeleten volt megterítve a valóban művésziesen elrendezett asztal virágokkal és ezüst kandeláberokkal, külön tiszteletünkre nyomott díszes menükártyákkal. E miatt is, de különösen az ebéd fölséges volta miatt elsőrendű elismeréssel adózunk Drechslernak. Az ebéd nagyon kedélyesen toasztrozás közben folyt le. *Simrák Béla* ur, intézeti r. k. lelkész poharát őnagysága dr. *Wesselyné* egészségére emelte, mint a kinek buzgó fáradsága révén részesülhetünk e felejthetetlen napok élvezetében, azonkívül *Erdőy* tanár ur az egyenruhás leánykoszorút köszöntötte fel igen szívélyesen.

Most midőn a sorok végére kerülök, nem mulaszthatom el, hogy a növendékek nevében is őszinte, szívből fakadó mély köszönetet ne mondjak az annyira szeretett igazgatónő, dr. *Wesselyné* őnagyságának, a vezető tanárnők *Wolszky Emilia*, *Tsésényi Vilma* és *Horváth Etelka* ked-

ves és szívélyes bánásmódjáért, azonkívül Dr. *Wessely Ödön* tanár urnak, ki rendkívül szívélyes modorával és egyénisége finomságával valóban mély halálra kötelez bennünket.

Következik a vég akkord... El kell utazni, — vissza és el Budapestről, melytől igazán megilletődve vetünk búcsút, a várostól is, kedves lakóitól is... és bizony mintha az arcok nem mosolyogtak vón' úgy, mint oda felé, — de viszont lelkünk olyan jóleső, édes benyomásokkal szívódott tele, hogy ebből táplálkozni tudunk majd még sokáig, — nagyon sokáig...

ORSZÁGGYULÉS.

A képviselőház ülése.

— Saját tudósítónktól.

Budapest, máj. 29.

Tele van izgalommal a levegő. Keglevich István gróf beleszaladt Hencz Károly kardjába és három perc alatt meghalt. Ez pedig épen elég arra, hogy a kedélyeket a legnagyobb fokig izgassa. Szabó István, az egyik segéd hozta be a párbaj híret, mely óriási konsternációt keltett. A baloldalon egy csoportban állottak Kossuth Ferenc, Bánffy Dezső báró, Szappanos István, Madarász apó és mások. Izgatottan tárgyalták az esetet, melyről Szabó István mondott el részleteket. Elmondja, hogy a tárgyalások során ő békét ajánlott, de Keglevich csak fegyveres elégtételre volt hajlandó.

A jobboldalon egy csoportban Tisza, Lukács és mások tárgyalták, hogy Keglevich tegnap este még jókedvűen biliárdozott Perczel Dezsővel a klubban.

A nagy izgalmak között

Justh Gyula elnök az ülést háromnegyed 11 órakor megnyitja.

Hertelendy László felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet minden hozzászólás nélkül hitelesítenek.

Elnök: Szomorú jelentést tesz a Háznak. Jelenti, hogy Keglevich István gróf hirtelen elhunyt. Javasolja, hogy a Ház jegyzőkönyvileg adjon kifejezést halála feletti fájdalmának.

Jelenti továbbá, hogy Bánffy Dezső báró a pápai mandátumáról lemondott. Felhatalmazást kér, hogy az új választás iránt intézkedhessék.

A bizottsági választások eredménye: A kivándorlási bizottság beválasztotta: Barta Miklós, Barabás Béla, Burián Aladár, Déry Zoltán, Csépay Géza, Hammersberg László, Kállay Lipót, Kossuth Ferenc, Kubik Béla, Lázár Pál, Martos Gyula, Somona János, Smialovszky Valér, Uray Imre, Visontai Soma, Zakariás János, Buzáth Ferenc, Giesswein Sándor, Simonyi Szemadám Sándor, Andrásy Sándor gróf, Hadik Sándor gróf, Semsey László, Bornemisza Lajos, Csillaghy György, Hajdin Imre, Sönyi Bertalan, Nyegre László, Rajk Aladár, Sziklai Ede, Josipovich Gézá.

Erzsébet-szobor bizottságba beválasztott Andrásy Gyula gróf.

A mentelmi bizottságba Pop Sándor. A közgazdasági bizottságba Szilassy Zoltán. Az összeférhetetlenségi bizottságba Batthyány Lajos gróf. Következik a gazdasági bizottság jelentése, melyet Malatinszky György terjeszt be. A Ház felhatalmazza a bizottságot, hogy a szükséges utalványozásokat eszközölje.

Hertelendy László felolvassa Kossuth Ferenc indítványát az autonóm vámtarifáról.

Kossuth Ferenc: Indítványát megindokolta.

Ezután még Károlyi Sándor gróf, Lázár Pál és Markos Gyula beszél Kossuth Ferenc indítványa mellett.

Hieronymi polemizál ezután Kossuthal, vámtarifáját veszélyesnek tartja és nem fogadja el.

Az ülés fél 3 órakor ért véget.

Képviselők halálos végű párbaja.

Külön kiadásban emlékeztünk meg azon párbajról, mely Hencz Károly és Keglevich István gróf képviselők között ma volt és amely Keglevich gróf halálával végződött. A párbaj részleteiről tudósításunk a következő:

Szabó István volt a párbaj vezetője. Mielőtt megkezdődött a viadal, Szabó a szokásos békítési kísérletet tette meg.

Hencz ezt mondotta:

— Nem!

Keglevich pedig csak szó nélkül elfordította fejét.

Erre mégegyszer fölolvasták a párbaj föltételeit.

— Rajta! — adta ki a vezényszót Szabó István.

A felek összecsaptak.

Keglevich támadott először. Nagyon hevesen támadott és pillanatra úgy tetszett, hogy súlyos vágást fog mérni ellenfelére.

Hencz kivédte a támadást.

A párbajnak körülbelül negyedik percében Keglevich még hevesebben támadott és ekkor eddig meg nem magyarázott, érthetetlen módon Hencz felé rohant és valósággal beledőlt a kardjába.

A hegyesre köszörült kard a szív tájékán hatolt be és a hátán jött ki.

Keglevich nyomban élettelenül esett össze. A kardot csak nagynehezen lehetett kihuzni a testéből.

Az orvosok bekötötték a sebet, de már nem ért semmit.

Keglevich szörnyen halt.

A vivóteremben lévő pamlagra fektették. Az orvosok és Károlyi György állottak mellette.

A háború.

Tokió, máj. 29.

(Reuter. 2 óra 15.) Rosdesztvenszky hajóhadát legnagyobb részében elpusztították. Tizenkét hadihajó elsüllyedt vagy zsákmányul esett. Két szállítóhajó és két torpedóüldöző elsüllyedt.

London, máj. 29.

A Reuter ügynökség jelenti Csingtauból, hogy a Csingtaui Press című lap szerint a Korea-szorosi ütközetben nem vett részt az egész orosz hajóraj. Az összes lassujáratu hajók Japán körül járnak. Hir szerint a japánok egy cirkálót és tiz torpedónaszádót vesztettek.

London, május 29.

Az orosz japán tengeri összeütközésről jelentik, hogy az oroszok helyzete mindjárt az ütközet elején kétségbeejtő volt. Togo ugyanis hekerítési manőverrel maga után csalta Rostdesztvenszki flotáját. Mindjárt az ütközet kezdetén, mely a koreai tengersizorosan folyt le Rosdesztvenszkinék két felé kellett védekeznie, az ütközet folyama alatt pedig Kimimusa japán admirális a Csendes Óceán felől behajózott a szorosba és az oroszokat hátulról is megtámadta. A japánok első torpedótámadásának az orosz »Anadir« nevű cirkálóhajója esett áldozatul. Bővebb részletek hiányoznak.

London, május 29.

Ujabbán érkezett táviratok szerint az orosz japán tengeri ütközetnél az orosz flottából 4 nagy páncélos és ezeken kívül az orosz flotta legnagyobb csatahajója, a „Borodina” is elsüllyedt.

Páris május 29.

A japánok az oroszokkal való nagy tengeri összeütközésben nagy veszteségeket szenvedtek, de kétségtelen, hogy céljukat elérték, mert lehetetlenné tették az oroszoknak az előnyomulást.

Pétervár, máj. 29.

A Pétervári Távirati Ügynökség jelenti 28 áról: Minden oldalról érkezett táviratok jelentik, hogy Csúszia és a japán part között ütközet volt. Nem jelentenek részleteket, de a Csifuból érkező táviratok hangja kedvező az oroszokra. Hir szerint a vladivosztoki hajóhad részt vett az ütközetben. Egy helyi angol cég táviratokat kapott Tokióból ama jelentéssel, hogy a japánok győztek.

Washington, máj. 29.

A miniszterelnökséghez az a hir érkezett, hogy a Boroszinó nevű orosz sorhajó elsüllyedt. Az orosz nagykövetség és a japán követség nem kaptak hirt a helyzetről.

HIREK

TÁJÉKOZTATÓ.

Szabadkai közkönyvtár és múzeum. Nyitva szerdán és szombaton délután 3-tól 5-ig. Vasárnap délelőtt 9-től 12-ig.

Május 31. A szabadkai tanítói kör ülése d. e. 9 órakor a központi elemi iskola dísztermében.

Június hó 1. A nyolcadik kör polgárk Orbán-ünnepét a délután 3 órától má nap reggel 3 óráig.

Június 4. H. ngverseny a főgimnáziumban. Június 11. A m. á. v. alizai kör műpártoló osztályának műkedvelői színeladása a városi színházban.

Június hó 12-én a Magyarországi Famunkások Szabadkai Szakcsoportjának színelőadással egybekötött tánevigalma a Kaszinó kertjében.

Június 12. A szabadkai 1-ső nőegylet és a szent Antal kenyere című kath. népkönyv népnepélye.

Országos vásár. Zombor június 4 és 5-dikén.

Június 22. A magyar as taltaltársaság majálisa.

— **A honvédség köréből.** A honvédelmi miniszter **Mészáros Béla** szabadkai 6. honvéd gyalogezredbeli póttartalékos szabadkai káplánt r. kath. II. osztályu segédlelkészszé a tartalékban kinevezte. **Molnár Lajos** szabadkai 6. honvéd gyalogezredbeli főhadnagyot és **Deli Ferenc** szolgálaton kívüli viszonybeli hadnagyot a honvédség kötelékéből saját kérelmükre elbocsájtotta.

— **Kulinyi Zsigmond haldoklik.** Szomorú hir érkezett ma hozzánk Szegedről. A kereskedelmi és iparkamarának nagyérdemű titkára, **Kulinyi Zsigmond** hosszas betegeskedése ma válságossá vált. A nagybeteg orvosainak véleménye szerint az életerő rohamosan fogy s a katasztrófa beállta minden pillanatban várható.

— **Sándor külváros küldöttsége a polgármesternél.** F. hó 29-én d. e. egy számos tagból álló küldöttség, melyet dr. Heisler József vezetett, járult dr. Biró Károly polgármester elé, azon jogos kérelmükkel, hogy a közmunkák teljesítése alól őket felmentse, miután most már ők is városi polgárok. A polgármester megszokott előzékenységgel fogadta a küldöttséget s megígérte, hogy e dolgot támogatni fogja s kérelmüket lehetőleg figyelembe fogja venni.

— **Majális.** A szabadkai „Nemzeti Kaszinó” f. hó 27-én, szombaton Palicson majálist rendezett. A kedvezőtlen hűvös idő sokakat visszatartott a megjelenésben, de a kik ott voltak azok kitünően mulattak. A majálisban szokatlanul sok fiatal táncos ember volt. Az éjjel utáni tartó mulatságon a következő hölgyeket láttuk: **Asszonyok:** Bezerédy Istvánné, Dr. Biró Károlyné, Brabec Gyuláné, Dr. Brenner Józsefné, Dr. Dembic Lajosné, Dr. Kertész Sándorné, Höblné Váli Irma, Mácskovits Tituszné, Kallivoda Andorné, Dr. Réfy Jenőné, Scozza Zoltánné, **Leányok:** Bezerédy Ilonka, Decsy nővérek, Mácskovits Leonka, Mácskovits Augusztá, Kertész Márta, Paukovits Szerénke, Vojnits Mária stb.

— **Uj tudorok.** Szeifert Ernő és Hoffmann József földieinket szombaton avatták a kolozsvári tudományegyetemen a jog-, illetve államtudományok tudoraivá.

— **Az országos tornaverseny.** Az ifjusági tornaverseny vándordíja a szabadkai főgimnáziumnak öt éven át féltve őrzött kincse, már a sepsiszentgyörgyi székely ifjak kezeiben van. Ma este jöttek vissza a helybeli főgimnázium növendékei, a kiknek elődei öt év előtt épen olyan örömtől és büszkességtől piruló arccal vették át a győzelmi jelvényt, mint tegnap a derék székely ifjak, akik arra derekasan rászolgáltak. A megnyénkből résztvevő tanítézetek közül a főversenyben a bajai állami tanítóképző intézet növendékei tün-tették ki magukat legjobban. akik 12:900 egységgel oklevelet és a csapat minden egyes tagja ezüst érmet nyert.

— **Halálozás.** **Kriszthaber** Jakab fakereskedő tegnap este 8 órakor hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése kedden délelőtt 9 órakor lesz a Jókai utcai gyászházban.

— **A múlt évi zárszámadás.** Az 1904. évi városi zárszámadás munkálatait a számvéviség befejezte, s legközelebb a tanács veszi tárgyalás alá, hogy mielőbb a közgyűlés elé terjeszthető legyen.

— **A palicsi ut fái.** A Palicsra vezető szép ut egyik legfőbb ékes-sége, az utmenti élőfák az utóbbi időben veszedelmes ellenfélre talál-tak. A pusztító hernyók valamenny nyit olyan erővel támadták meg, hogy rövid idő alatt nagyrészükről letarolták a szép zöld galyakat. — A hatóság a veszedelem láttára azonnal intézkedett, hogy a pusztító ellenség ellen irtó háborút indítsanak meg. Már hozzá is fogtak az ut egész mentén az irtáshoz.

— **Bizottsági ülés.** A kórházi bizottság holnap délután fél 4 órakor a városháza tanácstermében ülést tart, melyen a kórházi fűszerszükséglet szállítására megtartott árlejtés eredményét is tárgyalja.

— **Orbán ünnep** Mint minden évben, az idén is megünneplik Orbán napját a VIII. kör független polgárok. Az ünnepélyt június 1-én áldozó csütörtökön rendezik, a tűzoltó zenekar és kitűnő tambura zenekar közreműködésével. A ki kedélyes magyaros szórakozásban óhaj-t résztvenni, a csütörtök esti ünne-pélyen azt feltalálhatja. A részvételi jegy ára korlátlan mennyiségű borral együtt 1 kor. 60 fillér. Nők részére 50 fillér.

— **Elgázolt leányka.** A II. körben levő Sztantics-féle gőzmalom előtt izgalmas látványban volt részük a járókelőknek. Egy arra haladó

parasztszekér kocsisa nem vette észre, hogy Pilisi Róza 7 éves kis leány az utca porában játszik s a lovak elütötték a mit sem sejtő leánykát. Egyik ló patája a kis leány homlokát zuzta be, úgy hogy a mentőknek a kózkórházba kellett szállítaniok. A sérülés életveszélyes.

A nyomdai szállításokról.

A Bácskai Hirlap pénteki számának a városi közgyűlés lefolyásáról szóló elferdített, hazug tudósításában megfenyegetett azzal, hogy ő majd visszatér még a nyomdai szállításokra. Ránk fogta e tudósításban azt is, hogy mi beszélünk el azt, hogy a gazdaköri párt január elsejével megvonta tőlünk a szubvenciót, mert ennek fejében 36% árengedménnyel a városi nyomtatvány-szállítást kaptuk meg.

Kijelentettük lapunk szombati számában, hogy ez nem igaz.

A Bácskai Hirlap vasárnapi számában valaki megint pofátlankodik és a közönséget félrevezető hazugságokkal megismétli, hogy mi csakugyan panaszkodtunk volna, hogy január elsejétől megvonták tőlünk a szubvenciót.

Janiga János dr. ügyvéd ur a közgyűlésen kijelentette már, hogy nem kaptunk szubvenciót azóta, amióta Csillag Károly dr. ur megvált lapunktól. Azt hisszük, hogy ez elég czáfolata a Bácskai Hirlap vasárnapi cikkében foglalt hazugságoknak. — De mi is ismételve kijelentjük, hogy oly pofátlan hazugság ez a Bácskai Hirlap állítása, amit csak azért ismételt meg, hogy Fischer Jakó dr. ügyvéd ur előtt, akit hazugságokon alapuló információkkal ugratott be a Bácskai Hirlap szerkesztője, hogy a Krausz és Fischer cég, amelynek ezidőszert Fischer Mór a tulajdonosa, érdekében felszólaljon, magát igazolja.

Igaz az, hogy egyikünk, Hamburger Mór decemberberben B. A. nyomdásznak azt mondta, hogy Janiga János ügyvéd urhoz megy pénzért. Csakhogy ez a pénz nyomdánkhoz járt azokért a nyomtatványokért, amelyeket a városi bizottsági tagok választása folyamán a párt készített. Hogy ezért a pénzért járt Hamburger, az nem titok.

De azt kérdezzük, becsületes, tisztességes dolog e a B. A. nyomdatulajdonostól hallott s általa is csak bizalmas beszélgetés közben elmondott dolgokat elferdítve, hazugul arra felhasználni, hogy azzal egy törvényhatósági bizottsági tagot beugrasson a Krausz és Fischer cég, a Bácskai Hirlap kiadóinak érdekében csak azért, hogy meggyanúsítsa vele a város fejt, hogy ezzel a gyanúsítással terrorizáltassa a Krausz és Fischer cég érdekében?

Nincs tisztességtelenebb dolog, mint a bizalmas teljesen ártatlan beszélgetés közben mondottakat elferdítve hazugul arra használni föl, hogy e hazugsággal az önérdéket mások megrágalmazásával győzelemre juttassák. Ezt tette pedig az, aki Fischer Jakó ügyvéd urat hazugul, másnak bizalmasan elmondott szavait elferdítve, e szavaknak hamis értelmet imputálva informálta önérdékből.

A legvakmerőbb a Bácskai Hirlap valamennyi állításának valótlanságát jellemző hazug állítása a cikknek az, hogy Dugovich Imre szerkesztőnk Janiga János ügyvéd ur szerződtette. Szerkesztőnk kizárólagosan csak velünk szerződött, ezen ügyben Janiga

János dr. urral mióta Bács megyei Naplót nálunk nyomták egyetlenegyszer sem beszélt. A B. H. hazug cikke azonban e hazugságot is csak azért adja a közönség elé, hogy beavatottnak lássák és így másokat meggyanúsító hazugságait az igazság látszatával színezzék. Oly mesterség, amelyet becsületes ember meg nem irigyelhet.

Ez az igazság a Bácskai Hirlap vasárnapi cikkével szemben. Mert tehát most már nem csak azt mondjuk, hogy a B. H.-nak a csütörtöki közgyűlésről szóló tudósítása irányzatos volt, hanem azt is, hogy vasárnapi cikke, mások meggyanúsítását célzó és így csak annál rosszabb szemenszedett hazugság. Hogy ez a cikkirő a közérdek köpenyébe burkolódik, azt a sajtó korlátlan szabadságát tekintve, sajnos, megakadályozni nem lehet.

Szabadka 1905. május 29.

Kladek és Hamburger

a „Bács megyei Napló” kiadói

* * *

Kiadóink fenti nyilatkozata felmentene bennünket attól, hogy B. H. urnak a Bácskai Hirlap vasárnapi számában megjelent „A városi nyomdai szállításokról és egyebekről — egyáltalán” szóló cikkére feleljünk. E nyilatkozat jellemzi a cikk tartalmát és állításait. Csakhogy oly jellege van a fent idézett című cikknek, hogy mégis hozzá kell sózlunk.

Összekeveri a szállítással ismét a Bács megyei Naplót, amelyről jellemezhetetlen rossz akarattal kezdettől fogva azt híresztelte, hogy másnap megszűnik, beszél annak szelleméről, mert egyenesen nem tudva gondolkodni, azt hiszi, hogy a nyomtatványok szállításához tartozik ez is.

Először is erről a szellemről. Amióta a Bács megyei Napló fenáll irányt nem változtatott. B. H. ur azonban volt már lapjával szabadelvű, azaz bocsánat, az még nem volt, mert a szabadelvűséget nem érti meg, oly magasztos, szent dolog az, hanem volt kormánypárti, például 1901-ben, volt függetlenségi, volt Biró párti, Mamuzsich-párti, Mukics-párti, Miloszavlyevics-párti és minden máttól holnapra. Az ilyen szerkesztő ur ne beszéljen szellemről. És jegyezze meg, hogy az eszköz és a cél között nagy a különbség. Mi szentnek és sérthetetlennek tartjuk a magyar nemzet jogait, de tisztességtelen embernek tartjuk azt, aki a küzdelem eszközeit és a célt sem tudva egymástól megkülömböztetni akár lapunk, akár a mi magunk magyarságát, hazaszeretetét meggyanúsítja. Braun urtól sem magyarságot, sem hazaszeretetet tanulni nem fogunk. Mi lapot a magyarságáért csinálunk, de nem azért, hogy azzal a magunk egyéniségének tekintélyt szerezzünk, amint megteszi a B. H. ur, hogy e képzelt tekintélyvel, a magyarságával kérkedve másokat meggyanúsítson. Ez csunya szerkesztés, ez a szerkesztés semmiféle lapnak sem válik dicsőségére még a Bácskai Hirlapnak sem.

Most pedig egyebekre.

Irja ezeket: „A B. N. referálván a csütörtöki közgyűlésről, először fel-dicséri a polgármestert és a tanácsot.”

Aki a mi referadánkat elolvasta, az meggyőződhet belőle, hogy mi azt a tüntető lelkesedést emeltük ki, amelylyel a törvényhatósági bizottság a polgármestert, a tanácsot, a főispánt kitüntette.

Hát az fáj a B. H.-nak, hogy mi ezt az igazságot nem hallgattuk el, hogy mi a közgyűlés elismerésének viszhangjai mertünk lenni, hogy nem

gyalázkodtunk, nem gyanusítottunk, hogy ezt megtéve igazán oka és alkalma legyen minket gyalázni. Nos hát erre nem adunk neki alkalmat.

Most tovább.

Minket akar kioktatni cikkében az ellenzék magaviseletéről. Hát B. H. ur, nem olvasta el a mi közgyűlési referadánkat? Vagy talán nem értette meg? Hát hiszen mi épen azt emeltük ki, hogy az ellenzék tárgyilagos volt és épen mert tárgyilagos volt tüntetőleg ismerte el a polgármester igazát. Az az ellenzék, amely Mukics Simonnal az élén, támadta Mamuzsich Lázárt, de Biró Károlyt nem támadja. Látja, ön elfelejti, hogy ez az ellenzék az, melyet ön megsértett, mikor cikkében Mamuzsich Lázárral szemben elfoglalt állásával hozakodott elő, azt írva, hogy nem volt akkor tárgyilagos és megdicséri mostani állásfoglalásáért, mert tárgyilagos. Látja, ez egy és ugyanaz az ellenzék. Hát miért veti a szemére ennek az ellenzéknek a következtetlenséget? Hát így akar hizelegni ennek az ellenzéknek? Ezt az ellenzék aligha köszöni meg.

Most pedig gyanusításaira. Irja ön ezeket:

„Miként történhetett az meg, hogy a polgármester urhoz Gyöngyösről az előkészítő tanácsülés napján érkezett egy sürgöny, melyet Kladek és Hamburger cég ott feladott és amelylyel figyelembe nem vehető ajánlatukat kikorrigálni iparkodtak? Az árlejtés május 26-án volt, Kladek és Hamburger, sőt Dugovics szerkesztő is csak május 22-én utaztak Gyöngyösre, az előkészítő 2°-dikán délután volt. Hogy tudták meg Gyöngyösön Kladek és Hamburgerék, hogy ajánlatuk szabálytalan?”

Hát mit akar ezzel mondani, kit akar ezzel gyanusítani? Mielőtt elmondanám, — hogyan történt az, amire kíváncsi, én kérdezem meg, hogyan tudta meg B. H. ur azt, hogy mi Gyöngyösön tudtuk már azt, hogy az ajánlat szabálytalan? Hogyan tudta meg azt, hogy Kladek Szabakáról telefonon beszéltek?

Mi hogy hogyan tudtuk meg azt, amit B. H. ur kérdez, majd elmondjuk. Biró Károly polgármester ur, látva a 2 pontot kiadók ajánlatában, beszélni akart kiadóinkkal, megkérdezendő, mit akartak azzal elérni? Ezek nem lévén itthon, Ungár Ernő, a cég könyvelője ment fel a polgármester urnoz és kijelentette, hogy a tulajdonosok ezekre a pontokra vonatkozó szándékát nem ismeri, de tudja, hogy a kiadók azoktól eltekintve, minden tételt 47 száza ék engedménnyel hajlandók szállítani. Ezen jelenetnél ott volt az egész tanács, amely azonnal kijelentette, hogy ezen utó ajánlat el nem fogadható. Ekkor Ungár Ernő könyvelő főnökeinek kötelelességeretéből a dolgot megtelefonálta.

Nos, látja B. H. ur, ez a dolog története. De hogyan tudta Ön meg, hogy mi Gyöngyösön már tudtuk ezt a dolgot? Ugyan hogyan tudta meg? Látja, hogy nem a mi puszkánk, hanem az ön puszkája sült el visszafelé.

Nem libelődünk tovább gyanusításokkal és hazugságokkal teli cikkével. Egyet jelentünk még csak ki, nem irigyeljük a lapjától azt a szellemet, amelylyel ön, mint szerkesztője annak a lapnak, megírta azt a cikket, amelyre felelünk, sőt még a B. H.-nak sem kívánjuk, hogy még 9 évig ezzel a szellemmel írjon bele. Azért azonban nem haragszunk meg, ha még az emberi élet legvégső

koráig megmarad azon szokása mellett, hogy uton-utfélen, korcsmában, kávéházban, pertárban szidjon bennünket és megszűnésünket minden nap újra és újra kénytelen legyen megjósolni.

Dobó István versenydija.

A „Szegedi Napló“ vasárnapi számában hosszabb cikkben foglalkozik a Magyar Lovaregylet május 8-iki határozatával és annak előzményeivel. A múlt évi szabadkai löversenyen az urlovasok versenyében az első díjat Dobó István nyerte el.

A verseny eredménye ellen Nagy Ákos százados felelősséggel állt azon indok alapján, hogy tudomására jutott, miszerint Dobó díjnyertes lova már előzőleg oly pályán futott, mely nem áll a Magyar Lovaregylet fenhatósága alatt és versenyfeltételei sincsenek jóváhagyva.

A szabadkai versenyintézőség ennek alapján, minthogy a versenyfeltételek értelmében ilyen lo urlovasok versenyében részt nem vehet, a díj visszaadására kötelezte.

Dobó István a versenyintézőség határozatát a Magyar Lovaregyletnek megfelelően, hol a díjat Dobónak visszaitélték, a következő döntéssel:

A szabadkai versenyintézőségnek diszkvalifikáló határozata hatályon kívül helyezték, „Malachit“ az említett futamban győztesnek jelentetik ki s Dobó Istvánnak az első díj valamint a felelősségi biztosíték visszaadandó.

Indokok:

A betérjesztett okmányokból kiderült, hogy a Hodmezővásárhelyen 1904. évi augusztus 21-én megtartott versenyek csakis mezei gazdák részére rendezett ünnepély jellegével bírtak, valamint, hogy a „Malachit“ által nyert díj is csak mezei gazdák részére volt kifizetve. Az ily versenyek sohasem tekintettek engedély köteleseknek s azokra a Magyar Lovaregylet igazgatósága a versenyszabályok 76. §-át alkalmazhatónak nem tartja.

A Szegedi Napló e döntésből kifolyólag a szabadkai löverseny egyesületnek ront s ürügynek tünteti fel a versenyintézőség határozatát.

A szabadkai löversen intézőségének pedig az előző években semmi kifogása sem volt az elen, hogy több ízben Dobó vitte el az urlovasok versenyének első díját s most is csupán azért hozta a Magyar Lovaregylet által megváltoztatott határozatot, mert sem felelősséggel, sem a löverseny egyesület intézőségének annak idején arról tudomása nem volt, hogy ezen versenyek csupán mezőgazdák részére rendezett versenyek voltak (mit Dobó igazolt időközben) és így a versenyintézőség kénytelen volt a versenyszabályok 76. §-át alkalmazni.

Nyílt levél.

Vettük a következő sorokat:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Becses lapja f. é. 28-iki „Közönség köréből“ rovatában névtelenül megjelent cikkben foglaltakra vonatkozólag kötelelességemnek tartom kijelenteni, hogy azok a leirt formában a valóságban meg nem felelnek.

Igaz az, hogy az elbocsájtott kántorsegéd alkalmazásba léptekor jelentette miszerint neki az év folyamán két havi szolgálattételre be kellene vonulnia; ellenben *nem igaz*, hogy ugyanez akkor kikötötte volna, miszerint

neki ezen két havi időre is folyósítassék fizetése. Mert ha ez kikötött volna, avagy megígértetett volna, egy neki az természetesen ki is fizetett volna amiként hogy mindenkinél jogos és törvényes fizetését mindenkor pontosan kiszolgáltattuk.

Hogy az Előjáróság — melynek ezen ügyet tárgyaló ülésében a névtelen cikkíró által megtámadott cultus előjáró Horovitz J. ur jelen sem volt, az *ideiglenes minőségben* egy évre alkalmazott kántorsegédet azon időre, amidőn szolgálatot nem teljesít, fizetni nem akarja, ennek egyedüli oka az, hogy neki ezen időre *fizetés nem jár*. Az előjáróság pedig azon elvet vallja, hogy neki ezen adókkal tulterhelt hitközség pénzével gavalléroskodnia még öt fillér erejéig sem szabad.

Igaz az, hogy hitközségünk az utóbbi időben több pert volt kénytelen állani, melyeknek egy részét még hivatali elődeinktől kaptuk át, az is igaz, hogy néhány esetben pervesztesek lettünk, igaz az is, hogy az ügyész alapszabályaink hiányossága következtében, az elmúlt évi munkásságaért a bíróság megítélt költségeket a hitközségnek felszámította, — másrészt pedig igaz az, hogy ezen pereket, nem könnyelmű felületesség, hanem a reánk bízott hitközségi vagyonnak a skrupulositásig menő lelkiismeretes kezeléséből kifolyólag állottuk és álljuk. Való igazság az is, hogy a hitk. ügyész ur a felszámított díjakat a hitközségnek jótékony célra vissza ajándékozta, s egyúttal kijelentette, hogy a jövőben absolute semmiféle díjazásra nem reflektál.

Végül kötelességemnek ismerem kijelenteni, hogy Horovitz Ign. cultuselőlj. ur az ügyköréhez tartozó alkalmazottakkal szemben szigorúan bár de igazságosan bánik, hazugságot, mulasztást el nem tűr, működésével már eddig is jelentékeny anyagi hasznot hozott községünknek, és pontos kötelességteljesítéssel mindenkor előjárva az alkalmazottak között példás rendet teremtett, melyre pedig hitközségünknek, amiként ezt a cikkíró ur ki ezen állást már szintén betöltötte jól tudja — bizony nagy szüksége van. Ennyit az igazság érdekében.

Szerkesztő urnak tisztelője

Dr. Klein Adolf
hitk. elnök.

REGÉNY CSARNOK.

A fekete boríték.

Németből: Körmezy Ernő. 2.

I.

A kötél.

— Hát elvesztette?
— Bizonyosan. Pedig ugyancsak jó sokáig kerestem, mert sajnáltam a szép darab kötelet.
— Na! Az bizonyos, hogy nem valami ostoba fickó! Egyébként majd segíték egy kissé visszaemlékezni. Tehát ugyanaznap este egy lebuja tért be s ott időzött egész nyolc óráig.

— Valóban úgy van, — kapitány uram.

— Ez időtől fogva nem láttuk önt. Hol kódorgott egész éjjel? Mert éjfél körül már a Ridard anyónál látták újra. Épen az „enyveskező“ kötéláncossal veszekedett.

— Hm! Annak is a Máli volt az oka — válaszolta Durand,

— A Máli? — Kérdezte a kapitány

Persze! — az enyveskező szeretője — egy utálatos vén skatulya, a milyen nem élt még a föld hátán.

— Arról, hogy mit csinált esti nyolc órától, késő éjfélig, tehát ne beszéljünk többet — vágott közbe a kapitány.

A kádár ostobán röhögött.

— Igen, de visszaemlékezni! Én mire sem emlékszem, kapitány uram! — hisz éktelenül be voltam csudálkozva! Különb ez nem ujság nálam, s ha nyársra huznak is, egy betűre sem emlékszem vissza.

— Tehát befejezte vallomását?

— Esküszöm kapitány

— Helyes! — mondta rá amaz összehuzott szemöldökkel — térjen vissza cellájába s várja ott mig ismét hivatom. Ujabb adatok után kell nézmem.

— Örömmre fog szolgálni — szólt oda távozóban Durand gunyosan — ha a magas biróságnak bármiben is szolgálatára lehetek.

A hogy cellájába visszavezették, kinyitkozódott a pücscesen az enyveskező mellett, a ki jóízűen aludt s úgy hortyogott mint egy skót duda.

— Na! — dörögte álmosan, a mint Durand melléje telepedett — mi a baj?

— Azok az átkozott barmok ott felejtették a kötelet!

— Hat gyanakszanak?

— Még mennyire!

— Te rád?

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő:

DUGOVICH IMRE.

Laptulajdonosok: AZ A LAPITÓK

Szerkesztőségi és kiadóhivatali

telefon szám: 62.

Pályázat.

Szabadka szab. kir. város polgári községi iskolaszéke három külterületi (tanyai) tanítói állásra **1. évi június hó 25-ig** bezárólag pályázatot hirdet. Ezen állások javadalmazása egyenkint évi 900 K. törzsfizetés, szabad lakás, 100 K. ötvenkinti korpótlék és fél láné föld haszonélvezete. A gazd. ism. iskola vezetéseért, ha a megválasztott tanító vagy tanítónő arra képesítve van és ha azt a kultuszminiszteri rendelet értelmében vezeti, évi 100 K. tisztelet díj jár. Ezen állásokra tanítók és tanítónők folyamodhatnak. Csak okleveles tanítók és tanítónők kellően felszerelt kérvényei vétetnek figyelembe. A kérvények a kifizető hatánapig Varga Károly isksz. elnökhöz küldendők.

Szabadkán 1905. évi májushó 18-án tartott isksz. ülésből.

Moko-say Mátyás s. k.
isksz. alelnök.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden szó 3 fillér vastag betűkből 6 fillér. Lerkisebb hirdetés 30 fillér.

Fiatal gyernaektelen intelligens házaspár bizalmi állás a keresetük. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Szolid pénztárosné keretetik
Cim a kiadóhivatalban.

Jó házi koszt kapható

ugyanott

butorozott szoba kiadó.

Az ételek kívánatra házhoz is hordatnak.

Özv. Semli Ferencné,
Széchenyi-tér 103.